

TEZAU LITURGIC
13 SEPTEMBRIE
+CHIRIL KOGHERAKIS,
MITROPOLITUL RHODOSULUI

SLUJBA
SF. IERARH-MUCENIC
CIPRIAN,
EPISCOPUL CARTAGINEI

RHODOS, 2010

13 Σεπτεμβρίου

Ἀκολουθία Ἱερομάρτυρος ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ, ἐπ. Καρθαγένης

Ποίημα Μητροπολίτου Ῥόδου Κυρίλλου Κογεράκη

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰσθῶμεν σίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι
Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων
ταγμάτων.

Τὸν Ἱεράρχην Κυρίου, δεῦτε καὶ Μάρτυρα,
Κυπριανὸν ἐν ὕμνοις, εὐφημήσωμεν πάντες, αὐτῷ
ἀναβοῶντες· Πάτερ σοφέ, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην
σου, ἀπὸ κινδύνων διάσωσον χαλεπῶν, καὶ παντοίων
περιστάσεων.

Τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς ὄρθρος, σήμερον ἔλαμψε,
Κυπριανὲ παμμάκαρ, ἡ ἅγια σου μνήμη, φωτίζουσα
καρδίας τῶν εὐσεβῶν, τῶν ἐκ πόθου βοῶντων σοι·
Χαῖρε Πατέρων ἀγλάϊσμα ἱερόν, καὶ πιστῶν σοφὸς
διδάσκαλος.

Τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν, ὑποδεξάμενος,
Κυπριανὲ ἀπέστης, τῶν εἰδώλων τῆς πλάνης·
λατρεύσας δὲ ὁσίως τῷ Λυτρωτῇ, λειτουργὸς ὡς
ἰσάγγελος, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέτειλας ὡς φωστήρ,
μαρτυρίου ἐν τῷ σκάμματι.

Ἠγλαϊσμένος σοφία, Πάτερ συνέσεως, ποιμὴν τῆς Καρθαγένης, θεοφόρος ἐδείχθης, καὶ ἤθλησας τῷ ξίφει σφασιασθεῖς, ὑπὲρ ποιμήνης ὡς ἄσαρκος· διὸ Χριστὸς ὁ Θεὸς σε Κυπριανέ, ἐμεγάλυνε τοῖς θαύμασιν.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ἰερομάρτυς Κυπριανέ, τὴν θύραθεν σοφίαν, τῇ οὐρανίῳ καθυποτάξας, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῖς λόγοις κατεκόσμησας, καὶ ἐν Ἱεράρχαις ἐδείχθης, ἄθλοφόρος ἀκαταγώνιστος. Διὸ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τελούντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ. Ὁ αὐτός. Λέοντος Δεσπότη.

Σὺ μου σκέπη κραταιὰ ὑπάρχεις, ὁ τριμερῆς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἀγίασόν με τῇ δυνάμει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος β'.
Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Χαίροις ὁ θαυμαστός, ποιμὴν τῆς Καρθαγένης, Κυπριανέ παμμάκαρ, πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ πάνσοφος διδάσκαλος.

Στίχ. *Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται.*

Ὅμματα τῆς ψυχῆς, τῇ θεογενεσίᾳ, Κυπριανέ καθάρας, τὴν δόξαν ἐθέασω, Θεοῦ τὴν ἀκατάληπτον.

Στίχ. *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Πρέσβευε ἔκτενῶς, Τριάδι τῆ Ἁγία, Κυπριανέ παμμακάρο, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων, τὴν μνήμην σου ἐν ἅσμασιν.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δόξα Σοι, ὦ Τριάς, Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα· λιταῖς τοῦ Ἱεράρχου, Κυπριανοῦ τοῦ θείου, εἰρήνην δὸς τῷ κόσμῳ Σου.

Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ.

Χαίροις ὁ τοῦ Χριστοῦ, Σταυρὸς ὁ ζωηφόρος, τὸ τραῦμα τῶν δαιμόνων, πιστῶν ἢ προστασία, καὶ Ἐκκλησίας καύχημα.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἑγκαινίων δ', δευτεροῦντες τὰ α', καὶ τοῦ Ἁγίου Στιχηρὰ Προσόμοια στ', ὡς κάτωθι.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ἄγιε; τῆς σοφίας ποταμόν, ρεῖθρα πηγάσαντα ζωῆς, καὶ ἀρδεύσαντα ψυχὰς, καρποφορίαν πρὸς καλήν· κρατῆρα, θείας γνώσεως ἀκένωτον, εἰδώλων, τὴν ἀσέβειαν βυθίσαντα· σκεῦος τῆς ἄνωθεν χάριτος, Κυπριανέ παμμακάριστε. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Ἱεράρχα καλέσωμεν; Ἀποστόλων ζηλωτήν, καὶ ἰκνηλάτην ἀκριβῆ· τῶν Μαρτύρων μιμητήν, καὶ συνοδίτην εὐκλεᾶ· ἀστέρα, εὐσεβείας φαινότατον, φανέντα, θαυμαστῶς εἰς τὰ Ἑσπέρια, καὶ οἰκουμένης τὰ πέρατα, Κυπριανὲ καταυγάσαντα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Ἱεράρχα προσφθέγξωμαι; ἀληθείας γεωργόν, ἀρότρον θεῶν διδασκῶν· ἀσεβείας ἐμπρηστήν, Εὐαγγελίου τῷ πυρί· δογμάτων, ἀληθείας ὑψηλότερα, τοῦ ψεύδους, ἐλεπόλεις ἐκπορθήσαντα· κακοδοξίας κατήγορον, Κυπριανὲ ἀξιάγαστε. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσωμεν ἔνδοξε; Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ, τῆς Εκκλησίας ἀληθῆ, καὶ ποιμένα ἱερόν, τῆς Καρθαγένης τοῦ λαοῦ· Μαρτύρων, ὑπαλείπτην πρὸς τὴν ἄθλησιν, καὶ τούτων, κοινωνὸν οἰκείῳ αἵματι· Ὁρθοδοξίας διδάσκαλον, Κυπριανὲ παναοίδιμε. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἀρχιεράρχα Κυπριανέ, Παρακλήτου τῷ χρίσματι, τοῦ Ἀαρὼν τὴν δόξαν κληρωσάμενος, καὶ ἀναιμάκτως ἱερουργήσας, τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν αἵροντα κόσμου τὴν ἀμαρτίαν, ἑαυτὸν θυσίαν ἔμψυχον ἔθυσας, ἐν τῷ σταδίῳ τοῦ μαρτυρίου, ἐθελουσίως ξίφει σφαιγιασθεὶς, ὡς κριὸς ἐπίσημος. Ὅθεν νῦν περὶ τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης στεφηφορῶν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις τὸν Χριστὸν κατοπτεύων, πρέσβευε ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῶν Ἐγκαινίων. Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων, ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τὸν τοῦ ἁγιασμοῦ δοτῆρα δοξάζομεν, δεόμενοι ἁγιασθῆναι ἡμῶν, τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων ἀθλοφόρων, ἀγαθὲ Παντοδύναμε.

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν γ' τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ.10,22-23,27-31)

Ἔστη Σολομὼν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραήλ, καὶ διαπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, οὐκ ἔστι Θεὸς ὡς σὺ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ᾠκοδόμησα ἐν τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου· πρὸς σὲ σήμερον, τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεφγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν εἶπας, ἔσται τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ. Τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ εἰσακούση τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, ἃ ἂν προσεύχωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον,

καὶ σὺ εἰσακούσῃ εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἴλεως ἔσῃ αὐτοῖς.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 3, 19-34).

Ὁ Θεὸς τῆ σοφία ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἠτοίμασε δὲ οὐρανοὺς ἐν φρονήσει. Ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ ἄβυσσοι ἐρράγησαν, νέφη δὲ ἐρρύει δρόσον. Υἱέ, μὴ παραρρύῃς, τήρησον δὲ ἐμὴν βουλήν καὶ ἔννοιαν, ἵνα ζῆ σὴ ψυχὴ, καὶ χάρις ἦ περὶ τῷ σῷ τραχήλῳ· ἔσται δὲ ἴασις ταῖς σαρκί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου· ἵνα πορεύῃ πεποιθῶς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδοὺς σου, ὃ δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόπη. Ἐὰν γὰρ κἀθη, ἄφοβος ἔσῃ, ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἠδέως ὑπνώσεις, καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν, οὐδὲ ὀρμᾶς ἀσεβῶν ἐπερχομένας· ὁ γὰρ Κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα, μὴ ἀγρευθῆς. Μὴ ἀπόσχου εὖ ποιεῖν ἐνδεῆ, ἠνίκα ἂν ἔχῃ ἡ χεὶρ σου βοηθεῖν. Μὴ εἴπῃς· Ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, καὶ αὔριον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντος εὖ ποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιούσα. Μὴ τέκταινε ἐπὶ σὸν φίλον κακά, παροικοῦντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί. Μὴ φιλεχθήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, ἵνα μήτι εἰς σὲ ἐργάσητε κακόν. Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὄνειδη, μηδὲ ζήλου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν· ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος, ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδρεῦει. Κατάρρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν, ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ι', 7,6· γ', 13-15· η', 6,34,35,4,12,14,17,5-9· κβ', 21, 19· ιε', 4).

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν· κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορευέσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυροῦς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν· ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν εἰσακούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἔρῳ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει· αἱ γὰρ ἔξοδοί μου ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ετοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κετεσκήνωσα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην· ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς· ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε, τοίνυν ἄκακοι, πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἔρῳ, καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὀρθά· ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ φάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲ ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες· πάντα ἐνώπια τοῖς συνιοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω

γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐπὶ Κύριον ἡ ἐλπίς ὑμῶν
καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ, Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Δεῦτε πιστοί, τὸν Ἱεράρχην Χριστοῦ, καὶ Μάρτυρα τῆς
ἀληθείας, Κυπριανὸν Καρθαγένης τὸν πρόεδρον,
σήμερον εὐφημήσωμεν· εἰδωλικὴν γὰρ μισήσας
ἀσέβειαν, εὐσέβειαν ἠγάπησε, καὶ εὐαγγελικῆς
πολιτείας, τὴν καρποφορίαν ἐξήνθησεν, ὡς ποιμὴν
χριστομίμητος, τῶν προβάτων προμηθούμενος, καὶ
ὡς ἀμώμητον ἱερεῖον, τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ, τῇ διὰ
ξίφους σφραγῆ ἱερουργούμενος· νῦν δὲ ἐν τῷ νυμφῶνι
τῆς ζωῆς, τῶν ἐπάθλων ἀξιούμενος, ἀκαταπαύστως
πρεσβεύει, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τῆς εὐαγγελικῆς διδαχῆς, γενόμενος γεωργός, τῶν
εἰδώλων τὰς ἀκάνθας, ἐκ καρδιῶν ἀνθρώπων ἐξέτεμες,
καὶ τῷ ἀρότρῳ τοῦ λόγου, τὰς κεχερωμένας τῇ πλάνῃ
ψυχάς, τῇ πίστει καρποφόρους ἐποίησας, Κυπριανὲ
παμμακάριστε· τοῦ μαρτυρίου δὲ τῷ αἵματι,
ἀποστολικὴν πορείαν σφραγίσας, καὶ τὴν
ἀρχιερατικὴν ἀξίαν βεβαιώσας, διπλῶ στεφάνῳ
κατεκοσμήθης, δεξιᾷ ζωηφόρῳ τοῦ Χριστοῦ, τοῦ διὰ
σοῦ παρέχοντος ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τὸν ἐν Ἱεράρχαις οὐράνιον, καὶ ἐν Μάρτυσι
στερέμνιον, τὸν γνήσιον ποιμένα, ἀληθείας τὸν

πρόβολον, καὶ πίστεως διδάσκαλον, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, Κυπριανὸν μακαρίσωμεν· οὗτος γὰρ τηλαυγῶς, ἐν οὐρανῷ τῆς Ἐκκλησίας ἀνέτειλεν, ἀρχιερωσύνης τὴν χλαῖναν φοινίξας, τῇ ὑπὲρ νοῦν φαιδρότητι, μαρτυρίου ἀτμοπνῶν αἱμάτων. Ὅθεν πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Ἱερομάρτυς δίκαιε, Ῥητόρων ὁ ἕξαρχος, καὶ Πατέρων τὸ καύχημα, Χριστῷ παριστάμενος, μνημόνευε ἡμῶν ἀνελλιπῶς, τῶν τελούντων σου τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ξύλον ἐφανερώθη· σήμερον γένος Ἑβραίων ἀπόλετο· σήμερον διὰ πιστῶν Βασιλέων, ἡ πίστις φανεροῦται· καὶ ὁ Ἀδὰμ διὰ τοῦ ξύλου ἐξέπεσε, καὶ πάλιν διὰ ξύλου δαίμονες ἔφριξαν· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ Ἱεράρχης Χριστοῦ, ἱεραρχίας ὁ φαιδρῦνας τὸ ἔνδυμα, ἐν αἵματι μαρτυρίου, Κυπριανὲ θαυμαστέ, καὶ διπλοῦν τὸ στέφος κομισάμενος· ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, ὁ τὸ φέγγος τῆς χάριτος, εἰσδεδεγμένος, ἀρεταῖς ταῖς τοῦ Πνεύματος, καὶ διδάσκαλος, εὐσεβείας γενόμενος· ἥλιος ὁ ἀνέσπερος, φανεῖς ἐκ τῆς Δύσεως, καὶ οἰκουμένης φωτίζων, εἰς τοὺς αἰῶνας τὰ πέρατα. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιᾶσονται.

Χαίροις Ἀρχιερέων κανόν, καὶ διδασκάλων θεοφόρος Διδάσκαλος, θεόπνευστος θεολόγος, ὁ ἐρμηνεύσας τρανώς, τῆς θεοσεβείας τὸ μυστήριον· ῥητόρων ὁ ἔξαρχος, ὁ τρανώσας τοῖς λόγοις σου, οἰκονομίας, τοῦ Θεοῦ τὸ σωτήριο, καὶ τῆς πίστεως, σαφηνίσας τὰ δόγματα· κήρυξ ὁ θεοδίδακτος, ὁ πάντα ὑψώματα, κατεδαφίσας τοῦ ψεύδους, Κυπριανὲ παμμακάριστε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Χαίροις Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, Κυπριανὲ τῆς Καρθαγένης ὁ πρόεδρος, αἱμάτων σου ὁ τοῖς λύθροις, μαρτυρικῶς φοινηθείς, καὶ Θεῷ ἐν δόξῃ παριστάμενος· ὁ ἔργοις τῆς πίστεως, βεβαιώσας τοὺς λόγους σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου, στερεώσας τὸ φρόνημα, καὶ τὴν ἔπαρσιν, τῶν ἐχθρῶν τροπώσάμενος· ξίφους ἀκμῆ ὁ θάνατον, προθύμως δεξάμενος, καὶ βασιλείας τῆς ἄνω, κληρονομήσας τὴν εὐκλειαν. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὰ θεῖα ῥητορεύσας, ἐν Ἐκκλησίᾳ Θεοῦ, καὶ τὸν Λόγον κηρύξας, ἐναντίον τυράννων καὶ βασιλέων, ὡς Ἱεράρχης ἐστεφανώθης, καὶ ὡς Μάρτυς ἀήττητος, παρὰ Θεοῦ ἐδοξάσθης, Κυπριανὲ πανσεβάσμιε. Ὅθεν

πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ῥυσθῶμεν ἐκ πάσης ἀπειλῆς, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου σήμερον.

Καὶ νῦν. Τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος πλ. β' . Ανατολίου

Τὸν ἐγκαινισμὸν τελοῦντες, τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἀγίασαντα τοῦτον, καὶ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελεῖ σου χάριτι· καὶ τερπόμενον ταῖς ἐν αὐτῷ ἱερουργουμέναις, ὑπὸ πιστῶν μουσικαῖς καὶ ἱεραῖς τελεταῖς· καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου, τὰς ἀναιμάκτους καὶ ἀχράντους θυσίας· ἀντιδιδόντα τε τοῖς ὀρθῶς προσφέρουσι, τὴν τῶν ἀμαρτημάτων κάθαρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτικά. Τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος δ' .

Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὠραιότητα, τοῦ ἁγίου σκηνώματος, τῆς δόξης Σου Κύριε. Κραταίωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν, τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ἢ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α' . Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῶν Πατέρων τὸ κλέος, καὶ Μαρτύρων τὸ καύχημα, τὸν τῆς Καρθαγένης ποιμένα, Ἐκκλησίας διδάσκαλον, τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς, τὸν θεῖον οἱ πιστοὶ Κυπριανόν, ἵνα λάβωμεν τῆς χάριτος δωρεάς, παρὰ Θεοῦ κραυγάζοντες· Δόξα τῷ σέ

δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ δαδουκοῦντι διὰ σοῦ, κόσμου τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος β'.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς Σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἔδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, Σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν. Σῶζε τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν Σου, εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνη Φιλάνθρωπε.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ἐπέφανεν ἰδοῦ, φωτοφόρος ἡμέρα, ἡ τοῦ Κυπριανοῦ, πανυπέριτος μνήμη, ἐν ἧ δεῦτε συνδράμωμεν, οἱ πιστοὶ ἀνακράζοντες· Ὡς οὐράνιος, ποιμὴν καὶ ἔνδοξος Μάρτυς, καθικέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν παρρησία, Τριάδα τὴν ἄκτιστον.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστὸν Ἀρχιποίμενα, Κυπριανὲ θαυμαστέ, ὡς πλήρης φρονήσεως, ἰκνηλατῶν εὐσεβῶς, ὑπὲρ τῶν προβάτων σου, τέθηκας τὴν ψυχὴν σου, καὶ ἀφθάρα στεφάνῳ, δόξης ἐστεφανώθης, ἐν Ἐδέμ καταπαύσας· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς, δεόμεθα πρέσβευε.

Καὶ νῦν. Τῶν Ἐγκαινίων. Ὅμοιον.

Τὰ πάντα ἐφώτισε, τῇ παρουσίᾳ Χριστός, τὸν κόσμον ἀνεκαίνισε, Πνεύματι Θείῳ αὐτοῦ· ψυχὰι ἐγκαινίζονται· οἶκος γὰρ ἀνετέθη, νῦν εἰς δόξαν

Κυρίου, ἔνθα καὶ ἐγκαινίζει, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς σωτηρίαν βροτῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐν ἀρεταῖς ποιμαντικαῖς διαπρέψας, καὶ ἐπὶ πόαν μυστικὴν τῶν δογμάτων, ἐκθρέψας σοῦ τὸ ποιμνιον, σοφὲ Κυπριανέ, ξίφει ἐξεδήμησας, πρὸς αἰώνιον λῆξιν, ἔνθα ἐκοινώνησας, τῆς χαρᾶς τῶν Δικαίων· διὸ Χριστὸν δυσώπει τὸν Θεόν, ἵνα ῥυσθῶμεν πυρὸς τῆς κολάσεως.

Δόξα. Ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εἰδώλων τὸ μάταιον, καταλιπὼν νουνεχῶς, ὡς φοῖνιξ ἐξήνθησας, ἐν Ἐκκλησίᾳ Θεοῦ, καὶ πάντα κατηύφρανας· ἔθραυσας ἀσεβείας, τὴν ὄφρυν τοῖς σοῖς λόγοις· ἤθλησας διὰ ξίφους, καὶ τυράννους καθεῖλες· διὸ Κυπριανέ οἱ πιστοί, συμφώνως ὑμνοῦμέν σε.

Καὶ νῦν. Τῶν Ἐγκαινίων. Ὁ αὐτός.

Ἐόρτιος σήμερον, τῶν Ἐγκαινίων πιστοί, ἡμέρα κατέλαβε, τὴν ἐκλογὴν τοῦ Χριστοῦ, ἡμᾶς καὶ προτρέπεται, πάντα ἐγκαινισθῆναι, καὶ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, ἄσματα τῷ Δεσπότη, ἐκ μυχοῦ τῆς καρδίας, ἄσαι πιστῶς ὡς λυτρωτῆ, καὶ ἡμᾶς ἐγκαινίζουντι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς ζηλωτῆς τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, ὑπὲρ τῆς πίστεως στερρῶς ἠγωνίσω, καὶ ὄφθης ἀληθέστατος,

διάδοχος αὐτῶν, λόγοις τῆς σοφίας σου, διελέγχων τὴν πλάνην, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, τῷ λαῷ καταγγέλλων· διὸ Χριστὸν θερμῶς Κυπριανέ, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει δεόμεθα.

Δόξα. Ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ποιμένα ἄριστον, Χριστοῦ τῆς ποιμνης, καὶ γενναῖον Μάρτυρα, τῆς Ἐκκλησίας οἱ πιστοί, Κυπριανέ εὐφημοῦμέν σε, ἄγοντες πόθῳ, τὴν μνήμην σου σήμερον.

Καὶ νῦν. Τῶν Ἐγκαινίων. Ὁ αὐτός.

Ἐορτὴν ὑπέριμον, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ναοῦ σου σήμερον, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, δοξολογοῦμέν σε Κύριε, τὸν συντηροῦντα τὰ σύμπαντα νεύματι.

Οἱ Ἀναβαθμοί, ἦτοι τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. *Οἱ Ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσονται.*

Στίχ. *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Εὐαγγέλιον, ζήτηί τῆ κγ' Ἀπριλίου.

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στίχ. *Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.*

Τὸν ποιμένα Χριστοῦ τῶν προβάτων, καὶ τῶν πιστῶν ὀδηγὸν καὶ διδάσκαλον, τὸν ποιμαντικοῖς προτερήμασι, καὶ μαρτυρικοῖς ἀγωνίσμασι, τὸ φῶς διαλάμπαντα τῆς χάριτος, Κυπριανὸν εὐφημήσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτόν· Ἰερομάρτυς πανεύφημε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Θεῶ τῷ σε δοξάσαντι.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς σ', ὁ τῶν Ἐγκαινίων εἰς δ' καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ὁμοίως εἰς δ'. Κανὼν τοῦ Ἁγίου, φέρων Ἀκροστιχίδα ἐν τοῖς Θεοτοκίοις τήνδε· «*Κυρίλλου*».

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τὸν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ καὶ Μάρτυρα, Κυπριανὸν τὸν σοφόν, τῆς θεολογίας, σκεῦος τὸ οὐράνιον, τῆς πίστεως τὴν σάλπιγγα, εὐσεβείας τὴν λύραν, δεῦτε τιμήσωμεν σήμερον, δόξαν τῷ Θεῷ ἀναπέμποντες.

Ὑποδεξάμενος τὸ φῶς τῆς χάριτος, Κυπριανὲ ἐν ψυχῇ, τῇ ἀναγεννήσει, τοῦ σεπτοῦ Βαπτίσματος, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔλαμψας, ὡς φωστὴρ φωτοβόλος, ποιμαντικοῖς προτερήμασι, καὶ μαρτυρικοῖς ἀγωνίσμασιν.

Ὡς τοῦ Κυρίου μαθητῆς πιστότατος, τῶν παθημάτων αὐτοῦ, κοινωνὸς ἐδείχθης, καὶ ζωῆς τῆς κρείττονος, τὸ πλήρωμα ἀπέλαβες, σὺν Ἀγγέλοις χορευῶν, Κυπριανὲ παμμακάριστε, ἐν τῶν οὐρανῶν τοῖς σκηνώμασιν.

Θεοτοκίον.

Καινοτομοῦνται Μαριὰμ Πανάχραντε, νόμοι ἐν σοὶ ἀληθῶς· σὺ γὰρ ἀπειράνδρως, τοῦ Πατρὸς συνέλαβες, τὸν Λόγον ἐν κοιλίᾳ σου, καὶ παρθένος ἐν τόκῳ, καὶ μετὰ τόκον διέμεινας· ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν μεγαλείων σου!

Ῥδὴ γ'· Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Καταφρονήσας εὐσεβῶς, τῆς γεηρᾶς εὐδοξίας, καὶ εἰδώλων ἀποπτύσας τὴν πλάνην, ἠκολούθησας Χριστῷ, Κυπριανὲ μακάριε· διὸ ἐδόξασέ σε, αὐτὸς ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Θεογνωσίας ἔλλαμφθεις, ταῖς μυστικαῖς λαμπηδόσι, καὶ κηρύξας εὐσεβείας τὸν λόγον, ἀσεβείας συστροφάς, Κυπριανὲ διέλυσας, καὶ τὸν λαὸν Κυρίου, Ὁρθοδοξία ἐστήριξας.

Ἐκ τῆς καρδίας τὴν πηγὴν, ποταμηδὸν ἀναβλύσας, ἀληθείας θεοπνεύστων λογίων, ἐν αὐτοῖς πνευματικῶς, ὡς νοητὸν παράδεισον, Κυπριανὲ παμμακάριε, τὴν Ἐκκλησίαν κατήρδευσας.

Θεοτοκίον.

Ἵπερφυῶς τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον ἐν χρόνῳ τεκοῦσα, μητρικῇ σου παρρησίᾳ δυσώπει, αὐτὸν Μῆτερ ἐκτενῶς, ἵνα τὸ πῦρ ἐκφύγωμεν, τῆς ζοφερᾶς γεέννης, οἱ προσκυνοῦντες τὸν τόκον σου.

Τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐρανὸς πολύφωτος ἢ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας, φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς· ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζομεν· Τοῦτον τὸν οἶκον, στερέωσον Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπιδημήσαντος ἡμῖν, τοῦ Λόγου κατὰ σάρκα, ὁ τῆς βροντῆς μὲν γόνος φησὶ καθυπογράφων· Ἐθεασάμεθα φαιδρῶς τὴν δόξαν, ἣν εἶχεν ὁ Υἱὸς παρὰ τοῦ Πατρὸς, ἐν ἀληθείας χάριτι. Ὅσοι δὲ πίστει τοῦτον ἐλάβομεν, ἔδωκε τοῖς πᾶσιν ἐξουσίαν, τοῦ γενέσθαι τέκνα Θεοῦ, οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς ἀναγεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ἐπαυξηθέντες, οἶκον προσευκῆς ἐπήξαμεν, καὶ βοῶμεν· Τοῦτον τὸν οἶκον στερέωσον Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ποιμένα τὸν καλόν, τῶν θρεμμάτων Κυρίου, καὶ Μάρτυρα στερρόν, τῆς αὐτοῦ ἀληθείας, τοῖς ὕμνοις στεφανώσωμεν, πρὸς αὐτὸν ἀνακράζοντες· Καθικέτευε, Κυπριανὲ παρρησία, τὸν φιλάνθρωπον, ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα χάριν, καὶ ἔλεος λάβωμεν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ποιμάνας ἱερῶς, τοῦ Δεσπότη τοὺς ἄρνας, Μαρτύρων τὴν ὁδόν, ἐξετέλεσας χαίρων, καὶ μάνδραν εἰς οὐράνιον, τῶν Ἁγίων ἐσκήνωσας, μεθ' ὧν

πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν παρρησία, ἵνα εὕρωμεν,
Κυπριανὲ θεομάκαρ, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Καὶ νῦν. Τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ
προσταχθέν.

Τοῦ μαρτυρίου τὴν σκηνὴν Θεὸς παρέδειξε, καὶ ὁ
θεσπέσιος Μωσῆς ἐν γῆ ἐπήξατο, καὶ ναὸν ἐγκαινίζει
Σολομῶν ἐν θυσίαις· ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τὴν νέαν
Ἱερουσαλήμ, τῇ πίστει καταφυγόντες δαυϊτικῶς,
δῶμεν θείαν ἀνύμνησιν, τῷ Σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς,
αἰτούμενοι συγχώρησιν, πάντων ὧν περ ἡμάρτομεν.

Ἦδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Θείων Γραφῶν, ἀνακαλύψας τὴν ἄβυσσον,
καταρράκτας, οὐρανοῦ διήνοιξας, καὶ τῆς σοφίας τὴν
λογικὴν, ἄβυσσον ἐκεῖθεν, τῇ οἰκουμένη ἀνέβλυσας·
διὸ Κυπριανέ σε, οἱ πιστοὶ εὐφημοῦμεν, ἐκτελοῦντες
ἐν ὕμνοις τὴν μνήμην σου.

Ἦρθης σοφέ, ταῖς ἀρεταῖς ἐποχοῦμενος, πρὸς τὸ
ὑψος, τοῦ Θεοῦ τῆς γνώσεως, καὶ διδαχῶν σου
Κυπριανέ, τῷ φωτὶ ἐκεῖθεν, ὡς ἑωσφόρος ἀνέτειλας,
σκοτίαν φυγαδεύων, τῶν εἰδώλων τῆς πλάνης, καὶ
διώκων νεφώσεις αἰρέσεων.

Θύσας σαυτὸν, θυσίαν θείαν αἰνέσεως,
ἀποτιμήσει, τῆς τιμίας κάρας σου, Πάτερ θεόφρον
Κυπριανέ, τὴν ἀντιμισθίαν, ἐν Παραδείσῳ ἀπέλαβες,
θεώσεως τῇ αἴγλη, λαμπρυνθεὶς ὑπὲρ λόγον, καὶ ἐν
δόξῃ Χριστῷ παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδω τῆς σῆς, ὑπερφυοῦς ἀντιλήψεως, σωτηρίας, πρὸς νομάς με ἴθυνον, τὸν πλανηθέντα Μῆτερ Ἄγνή, ἐν ταῖς ἀνοδίαις, τῶν φιληδόνων ὀρέξεων· σὲ γὰρ ἐπικαλοῦμαι, τὴν ἀμόλυντον νύμφην, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότης τῆς κτίσεως.

Ῥδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Κόσμου νικητῆς, ἀληθῶς καὶ κοσμοκράτορος, ἀνεδείχθης θαυμαστὲ Κυπριανέ, τῶν Μαρτύρων διαθλήσας τὸ ἀγώνισμα.

Πνεύματος λαβῶν, τοῦ Ἁγίου τὴν ἐνέργειαν, ἀνεδείχθης ἀληθῶς Κυπριανέ, στρατηγέτης Ὁρθοδόξου παρατάξεως.

Λόγοις ἱεροῖς, ὡς ἰστὸν ἀράχνης ἔλυσας, φληναφίας ἀσεβῶν Κυπριανέ, καὶ τὴν ποιμνὴν εὐσεβείᾳ ἐστερέωσας.

Θεοτοκίον.

Ἴδε συμπαθῶς, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, καὶ παράσχου μοι ὑγίαν σταθηράν, ἢ τὸν μέγαν ἰατρὸν Χριστὸν κυήσασα.

Ῥδὴ στ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐβρόντησεν ἡ φωνή, τῶν θεηγόρων χειλέων σου, θεόφρον Κυπριανέ, Θεοῦ τὰ μυστήρια, καὶ κέρας ἐξήγειρε, σωτηρίας πᾶσι, τοῖς ἀνθρώποις διὰ πίστεως.

Νέος Μωσῆς τῷ λαῷ, ἀνηγορεύθης τῆς χάριτος, τρισμάκαρ Κυπριανέ, καὶ τοῦτον ὠδήγησας, πρὸς γῆν

ἀπλανέστατα, τῆς ἐπαγγελίας, ἐπιστήμη τῆς σοφίας σου.

Ἀγώνων σου τῷ πυρί, τῆς πλάνης ὕλην κατέφλεξας, Κυπριανὲ καὶ ῥοαῖς, τῶν μαρτυροπνόνων σου, αἱμάτων κατέσβεσας, τῆς πολυθείας, παμμακάριστε τοὺς ἄνθρακας.

Θεοτοκίον.

Λαμπὰς ἢ φωτολαμπῆς, τοῦ μυστικοῦ ἀπαυγάσματος, τὸν φωτισμὸν τοῦ ἐκ σοῦ, ἀδύτως ἐκλάμπαντος, ἀνάτειλον Πάναγνε, τῇ ἐσκοτισμένῃ, ἐν τοῖς πάθεσι καρδία μου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῷ φαινῷ σου βίῳ.

Ἱεραρχίας χλαῖναν, φοινίξας τοῖς αἵμασι, λελαμπρυσμένος ἔβης, πρὸς δόξαν ἀθάνατον, ποιμὴν θεῖε τῆς Καρθαγένης, Κυπριανέ, Πατέρων τὸ καύχημα· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐπιτελούντων, τὴν ἔνδοξον μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Χορεύει ἡ Ἐκκλησία, τῇ δόξῃ σου Ἱεράρχα, καὶ δοξάζουσα Χριστόν, εὐφροσύνῳ σοι ἀνακράζει· Πάτερ θεόφρον, Ἀποστόλων μιμητὰ, Μαρτύρων ὁμόσκηνε, καὶ Πατέρων πρόκριτε, θαυμαστέ Κυπριανέ, ὡς οὐρανῶν πολίτης, σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις, μνημονεύων μὴ παύση εὐμενῶς, τῶν εὐφημούντων σε πόθῳ, καὶ ἐπιτελούντων, τὴν ἔνδοξον μνήμην σου.

Μηνολόγιον.

Τῆς Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, Ἐπισκόπου Καρθαγένης.

Στίχοι·

*Κυπριανὸς καύχημα τῆς Ἐκκλησίας,
Ἱεραρχῶν σέμνωμα, δόξα Μαρτύρων.*

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Παύλου τὸν ζῆλον κεκτημένος, πᾶσι γέγονας τὰ πάντα ἵνα πάντας, προσαγάγῃς Χριστῷ, καὶ σώσης ἐκ τῆς πλάνης, Κυπριανὲ μακάριε, τῆς λατρείας τῶν εἰδώλων.

Στήσας τὰς βάσεις τῆς καρδίας, ἐπιγνώσεως θεόφρον ἐν τῇ πέτρα, μηδαμῶς προσβολαῖς, βασάνων ἐσαλεύθης, ἀλλ' ἐν αὐταῖς συνέτριψας, τοῦ ἐχθροῦ τὴν δυναστείαν.

Στήθι ὡς ἔχων παρρησίαν, πρὸς τὸν Κύριον τῆς δόξης καὶ Δεσπότην, πρεσβευτῆς δυνατός, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, Κυπριανὲ καὶ ἄσμασι, τὴν σὴν μνήμην ἐκτελούντων.

Θεοτοκίον.

Λάμπρυνον, Μῆτερ, τὴν ψυχὴν μου, τῆς σῆς χάριτος ἀπλέτῳ φωταυγείᾳ, ἢ τοῦ κόσμου τὸ φῶς, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὑπερφυῶς κυήσασα, εἰς ἀνθρώπων σωτηρίαν.

Ῥδὴ η' . Τὸν Βασιλέα.

Πῦρ τῆς ἀγάπης, Κυπριανὲ ἀναφλέξαν, τὴν καρδίαν σου λαμπρὸν ἀνέδειξέ σε, καὶ τροπαιοφόρον, ἐν πάλῃ μαρτυρίου.

Γραφῶν τὸν πλοῦτον, ὑπὲρ χρυσὸν κεκτημένος, ἐν καρδίᾳ σου θεόφρον Ἱεράρχα, θησαυρὸς ἐδείχθης, Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀκήλιδόν σου, Κυπριανὲ τὸν νοῦν ἔχων, ἐπιλάμψεσι φαιδραῖς τῶν ἀρετῶν σου, τὸ φῶς ἐθέασω, τῆς θείας Θεαρχίας.

Θεοτοκίον.

Ὅλον με πλήσον, τῆς θεαυγοῦς χάριτός σου, ἀπελαύνουσα τὸ σκότος τῶν παθῶν μου, ἵνα σε γεραίρω, τὴν Κεχαριτωμένην.

Ῥδὴ θ' . Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Τῆς χάριτος δι' ἔργων τῆς ἀρετῆς, στολισθεὶς ἐπωμίδα τὴν κρείττονα, ἱερουργός, τοῦ Εὐαγγελίου θεοειδής, καὶ τῶν πιστῶν διδάσκαλος, γέγονας παμμάκαρ Κυπριανέ· διὸ ἡ Ἐκκλησία, τὸ κλέος σου κηρύττει, δοξολογοῦσα τὸν φιλόανθρωπον.

Τὴν σάλπιγγα τοῦ λόγου πνευματικὴν, θεϊκῆ προμηθεία, κτησάμενος, Κυπριανέ, ἐν αὐτῇ ἐκήρυξας τῆς ζωῆς, τὰ ἱερὰ διδάγματα, καὶ εἰς τόπον κλόης δαυϊτικῶς, Χριστοῦ τῆς ἀληθείας, τὴν λογικὴν σου ποιμνην, ποιμὴν ὡς θεῖος κατεσκήνωσας.

Ἐν θρόνῳ Καρθαγένης τῷ ὑψηλῷ, ὡς ποιμὴν διαπρέπας οὐράνιος, μαρτυρικῶς, ἔβης πρὸς τὴν

δόξαν τῶν ἐκλεκτῶν, Κυπριανὲ μακάριε, καὶ ἑστεφανώθης παρὰ Θεοῦ· διὸ ἐν παρρησίᾳ, ὑπὲρ τῶν ὑμνητῶν σου, δεόμεθά σου καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Ἐπέραγνε Παρθένε τὸν Λυτρωτὴν, ἀπειράνδρως ἐν χρόνῳ ἐκύησας, ὡσπερ τὸ πρὶν, Πνεύματι Ἁγίῳ οἱ θαυμαστοί, Προφήται προεκήρυξαν· ὅθεν σου δεόμεθα ἐκτενῶς· Μὴ παύση δυσωποῦσα, αὐτὸν Θεοκυῆτορ, τοῦ ἐλεῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τοῦ Παρακλήτου ἡ χάρις, ἡ τοῦ Χριστοῦ τοῖς Μαθηταῖς, ἐπιφοιτήσασα πρώην, κατασκηνώσασα ἐν σοί, διδάσκαλον Ἐκκλησίας, Κυπριανὲ ἔδειξέ σε.

Ἔτερον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων Σε.

Ἱερουργὸς γενόμενος θεοφόρος, ἐν σκάμματι Μαρτύρων ἱερουργήθης, θάνατον Κυρίου τῷ θανάτῳ σου, ζηλοτυπήσας ἄριστα· Κυπριανὲ διὸ ἔχεις, ἀθανασίας τὴν χάριν.

Τῶν Ἐγκαινίων. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μέσον τῆς γῆς ὁ Κύριος, καὶ Θεὸς σωτηρίαν, διὰ Σταυροῦ εἰργάσατο, σαρκῶθεις ἐκουσίως, εἰς ἀνακαίνισιν κόσμου· τάφῳ κατατεθεις δέ, τριήμερος ἐγήγερται, καὶ ζωῆς ἀρραβῶνα, τὴν ἑαυτοῦ, προδεικνύει ἔγερσιν, ἧς ἐν πίστει, τελοῦμεν τὰ ἐγκαίνια, τοῦ Θεοῦ σὺν Ἀγγέλοις.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ. Ἰσιῶμεν σίχ. σί' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἐγκαινίων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ', τὰ κάτωθι. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς σοφίας τὸ ὄργανον, τὴν κιθάραν τῆς γνώσεως, τῶν δογμάτων σάλπιγγα τὴν οὐράνιον, τῶν διδασκάλων τὸ καύχημα, καὶ στυλὸν τῆς πίστεως, τὸν σοφὸν Κυπριανόν, Καρθαγένης τὸν πρόεδρον, εὐφημήσωμεν, ἐν ἁσμάτων συμφώνως μελωδίαις, τὴν αὐτοῦ ἐπιτελοῦντες, σήμερον θείαν πανήγυριν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιᾶσονται.

Τῆς σοφίας τὴν ἔλλαμψιν, οὐρανόθεν δεξάμενος, κοσμικὴν κατέλιπες ματαιότητα, καὶ τῷ λουτρῷ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστὸν ἐνδυσάμενος, ἠκολούθησας αὐτῷ, καὶ ὡς λύχνος διέλαμψας, διαυγέστατος, Καρθαγένης λυχνία ἐν ἁγία, Ἐκκλησίαν καταυγάζων, Κυπριανὲ παμμακάριστε.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ῥωμαλέῳ φρονήματι, καὶ φαιδρῷ παραστήματι, μαρτυρίου ἔδραμες πρὸς τὸ στάδιον, καὶ ὑπὲρ ποιμνης τὸν θάνατον, ἐδέξω γηθόμενος, ἱερὲ Κυπριανέ, τῷ Χριστῷ συμμορφούμενος, καὶ ἀπέλαβες, παρ' αὐτοῦ ἀφθαρσίας τοὺς στεφάνους, ὡς γενναῖος Ἱεράρχης, καὶ Ἀθλοφόρος ἀήττητος.

Δόξα. Ἦχος β'.

Θύσας τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ, τὰς εἰρηνικὰς ἀναιμάκτους θυσίας, θυσία προσηνέχθης αὐτῷ, ὡς κριὸς ἐπισημώτατος, ἐκ λογικῆς ποιμνης χωρισθείς, καὶ διὰ ξίφους τυρανικοῦ, τὴν σφαγὴν ὑποδεξάμενος, Κυπριανὲ ἱερώτατε, τῆς Καρθαγένης πρόεδρε· διὸ τῇ ἀθανάτῳ τραπέζῃ, ἐν φαιδρᾷ περιβολῇ, θεώσεως παριστάμενος, μνημόνευε ἡμῶν ἀκαταπαύστως, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος γ'.

Πρὸς σεαυτὸν ἐπανάγου ἄνθρωπε, γενοῦ καινὸς ἀντὶ παλαιοῦ, καὶ ψυχῆς ἐόρταζε τὰ ἐγκαίνια· ἕως καιρὸς, ὁ βίος ἐγκαινιζέσθω σοι, πάσης πολιτείας ὁδός, τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν· ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καινά. Τοῦτο τῇ ἐορτῇ καρποφόρησον, τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιούμενος· οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος, οὕτω τιμᾶται ἢ τῶν Ἐγκαινίων ἡμέρα.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ μὲν τοῦ Κανόνος τῶν Ἐγκαινίων ἡ γ', ἐκ δὲ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ στ' Ὠδή.

Ἀπόστολον τοῦ Ἁγίου ζῆτει τῇ στ' Νοεμβρίου.
Εὐαγγέλιον τὸ τῶν Ἐγκαινίων.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσουν αἰώνιον ἔσαι
δικαίος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Ἀποστόλων ὁ ζηλωτής, καὶ ποιμὴν ὁ
θεῖος, Καρθαγένης Κυπριανέ· χαίροις ὁ Μαρτύρων,
τοῖς ἄθλοις διαπρέψας, καὶ ἐκ Δυσμῶν ἐκλάμπας, τῷ
κόσμῳ ἥλιος.

Κοινωνικόν. Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου
σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Ἀλληλούϊα.

Στίχοι.

*Κυπριανέ, Κύριλλον ποιμένα Ῥόδου,
Ταῖς σαῖς εὐχαῖς στήριζε ὑμνήσαντά σε.*

